

Full diocesà

13 de març del 2022

p5 — Nova edició dels recessos d'Emaús al bisbat

p5 — Suport a la comunitat ucraïnesa

«El sembrador» de Van Gogh.

No ens cansem de sembrar el bé

El text del missatge del papa Francesc per a la Quaresma 2022 està inspirat en l'exhortació de sant Pau als gal·lates: «No ens cansem de fer el bé, perquè, si no defallim, collirem els fruits al seu temps. Per tant, mentre tinguem l'oportunitat, fem el bé a tots» (6,9-10a).

El text el trobareu complert per internet. N'ofereim una breu síntesi seguint la presentació que en va fer el cardenal Francesco Montenegro, el qual resumí el contingut del missatge en tres punts.

En el primer punt es refereix a les imatges de la sembra i de la collita que s'utilitzen sovint en la Sagrada Es-

criptura. «El Papa les valora des de les perspectives de Déu i del creient. És Déu qui sembra la seva Paraula, les llavors de la gràcia, el desig de bondat i santedat». Defineix la Quaresma com «un temps propici per a acollir la sembra de Déu, especialment a través de l'escolta i meditació de la seva Paraula». Després cita un fragment del missatge de Francesc: «Sembrar el bé per als altres ens allibera de les estretes lògiques del benefici personal i dona a les nostres accions l'ampli abast de la gratuïtat, introduint-nos en el meravellós horitzó dels benèvol·ls dissenys de Déu».

(Continua a la pàgina 7)

«Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo»

Diumenge II de Quaresma / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor, que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge.» Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?» Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí.» Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits. Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.» (15,5-12.17-18)

Salm responsorial

El Senyor m'il·lumina i em salva.
[26]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, [seguíu el meu exemple i fixe'u-vos en els qui viuen segons el model que teniu en mi. Us ho he dit sovint i ara ho repeteixo amb llàgrimes als ulls: N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu del Crist. El terme on s'encaminen és de perdició, el déu que adoren és el ventre, i la seva glòria, la posen en les parts vergonyoses; tot el que aprecien són valors terrenals. Però] nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers. Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus. (3,17-4,1)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmutà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem. Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo.» Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol. Ells guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist. (9,28b-36)

«En aquells dies,
Déu va fer sortir
fora Abram i li digué:
“Mira el cel i posa't a
comptar les estrelles,
a veure si les pots
comptar; doncs així
serà la teva descen-
dència”»

La Transfiguració

Carles Riera i Fonts, pvrre.

La Transfiguració és un esdeveniment singular que vol respondre a la veritable identitat de Jesús. La veu del núvol estant («Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo») parla de la naturalesa divina i humana del Fill i, a més, insta els seus seguidors a estar atents a la seva paraula. En la Bíblia, el motiu del núvol va sempre agermanat amb el de la presència de Déu.

Mirar enlaire, mirar vers l'infinit, vol dir fer-ho més enllà de tot límit assignable, però també significa alçar la mirada vers l'última certesa, la promesa que Déu transformarà la nostra pròpia vida a semblança del seu ésser transfigurat. Cal, naturalment, creure, per la fe, en aquest poder diví de passar d'una forma a una altra, imaginant ja ara una nova manera de veure i entendre la realitat de les coses i del món. Per això el poeta Joan Maragall, en el seu inspirat «*Cant espiritual*», sentint-se gelós dels ulls, del rostre, del cos i del cor que el Senyor li havia donat, demanava que quan se li acluquessin els ulls humans li n'obriessin «uns altres de més grans per contemplar» la seva «faç immensa».

La intel·ligència del cor ens diu que, en aquest món, per a créixer hem d'anar aprenent a transformar la melangia en esperança, el desànim en lucidesa, la tristesa en il·lusió... vivint de cara a Déu —des del primer plor fins a la darrera llàgrima.

Si la Transfiguració anticipa l'hora suprema de Jesús, també deixa entreveure que la mort —la seva i la nostra— no tindrà l'última paraula, perquè la resurrecció del Fill de l'home inaugura una nova Vida més enllà de les coordenades de l'espai i del temps. La mort entesa, doncs, com el *dies natalis* («dia del naixement») en què atenyem la felicitat i la immortalitat.

La imatge

La presència del Senyor causa efectes variats: de la por i el respecte fins a la joia i la pau per la trobada amb la majestat i amb la misericòrdia. A la muntanya, amb Moisès i Elies, la visió ajuda a encaminar aquells tres deixebles a una comprensió més profunda de Jesús.

Som en el treball quaresmal en què Jesús va a la creu per donar vida, i entendre on podem donar-la nosaltres.

Transfiguració (1440-42). Fra Angèlic

Agenda

Lit. hores: Setmana II

14 dilluns

—Santa Florentina, vg.
Dn 9,4b-10/Salm 78/Lc 6,36-38

15 dimarts

—Sant Lluïsa de Marillac, fund.
—Santa Madrona, copatrona de Barcelona
Is 1,10.16-20/Salm 49/Mt 23,1-12

16 dimecres

—Santa Eusebia, abadessa.
Jr 18,18-20/Salm 30/Mt 20,17-28

17 dijous

—Sant Patrici, bisbe
—Sant Josep d'Arimatea
Jr 17,5-10/Salm 1/Lc 16,19-31

18 divendres

—Sant Alexandre de Jerusalem
—Sant Salvador d'Horta, framenor
—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe
Dia d'abstinència
Gn 37,3-4.12-13a.17b-28/Salm 104/Mt 21,33-43.45-46

19 dissabte

—Sant Josep, espòs de la Benaurada
—Verge Maria i patró de l'Església Catòlica
2S 7,4-5a.12-14a.16/Salm 88/Rm 4,13.16-18.22/Mt 1,16.18.21.24a o bé Lc 2,41-51a

20 diumenge III de Quaresma / Cicle C

—Santa Alexandra, mr.
—Santa Fotina, la samaritana
Dia i col·lecta del Seminari
Ex 3,1-8a.10.13-15/Salm 102/1C 10,1-6.10-12/Lc 13,1-9

Dia del Seminari: «Sacerdots al servei d'una Església en camí»

Jaume Casamitjana i Vilaseca, prev.; rector del Seminari Diocesà

El vinent 20 de març celebrarem el Dia del Seminari. Aquesta jornada ens ha d'ajudar a fer més present el nostre seminari a les nostres parròquies, ja que les vocacions són un do de Déu per a tots nosaltres en el si de tota l'Església. Comptem, doncs, amb la col·laboració de tota la comunitat diocesana perquè a cada parròquia, col·legi, comunitat de vida religiosa, família, etc., es pregui pel nostre seminarista (en Francesc Aliberch Padrisa, fill de Moia), així com pels seus formadors i per les vocacions al sacerdoci. I animem també que, amb iniciatives concretes, se susciti la proposta valenta del sacerdoci als infants i joves com una vocació meravellosa i imprescindible a la qual el Senyor continua cridant.

La pregària per les vocacions

El lema triat enguany és «Sacerdots al servei d'una Església en camí». Amb el ressò del Sínode que estem celebrant, se'ns convida a reflexionar sobre la importància i la necessitat dels sacerdots per a la vida de l'Església. Una Església que, ja ho sabem, és pelegrina per naturalesa i que sempre està en camí. Aquest camí l'hem de fer junts, com a germans, tenint present que, per voluntat de Déu, el sa-

cerdoci ministerial pertany als elements constitutius de l'Església per a guiar i servir, segons el cor del Bon Pastor, els fidels que formen el Poble de Déu. En altres paraules, no hi ha creixement veritable i fecund en l'Església sense la presència de sacerdots que la sostinguin i alimentin. Per tant, tenir cura i acompanyar les vocacions sacerdotals és fonamental i essencial per a la vida de l'Església i requereix la participació activa de tots els fidels com a membres del Cos de Crist.

Per tot això, des d'aquestes línies i de manera ben esperançada, volem agrair novament la vostra pregària confiada i fidel, especialment a les comunitats parroquials i als seus rectors, així com a les comunitats de vida consagrada, perquè es manifesta d'aquesta manera la sol·licitud de la família diocesana per les vocacions, tan necessàries i urgents en el moment actual. Sens dubte, el Dia del Seminari fa més visible la pregària de tota la diòcesi (que no ha defallir durant tot l'any) per demanar a l'Amo dels sembrats que enviï treballadors a segar-los.

La col·laboració econòmica

Finalment, també volem agrair la generosa col·laboració econòmica anual que es visibilitza en la col·lecta d'aquesta jornada. La quantitat que es recull es destina a les despeses de formació del nostre seminarista, així com als costos de manutenció. Concretament, l'any passat es van recollir 13.984,23€, una xifra ben considerable. També volem aprofitar l'avinentsa per a informar de les despeses que cal sufragar. El curs passat vam abonar, en concepte de manteniment i funcionament del Seminari Major Interdiocesà, així com de la manutenció del nostre seminarista, la quantitat de 15.711,62€. A més, es va abonar el cost de la matrícula del curs propedèutic (500€). I cal no oblidar que, a través de la col·lecta, també ajudem a pagar els estudis del nostre prevere que actualment està estudiant a Roma.

Agraïm novament, doncs, la vostra generosa col·laboració en la campanya de diumenge vinent, tan necessària. Per a qui ho desitgi, també us adjuntem un número de compte per a fer-hi aportacions: ES97 2100 0007 8002 0126 4517.

Nova edició dels recessos d'Emaús

Redacció

En aquest temps de Quaresma i en les pròximes setmanes, tindrà lloc una segona edició dels recessos d'Emaús al nostre bisbat, organitzats per la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada i oberts a tothom.

Si bé la confidencialitat és un dels trets importants del recés, no és cap secret que tenen el seu fonament en el relat bíblic d'Emaús (Lc 24,13-35), en què Jesús ressuscitat surt a l'encontre i es posa a caminar amb dos deixebles decebuts que no l'acaben de reconèixer. Per això els participants són anomenats «camínants», perquè es vol proposar una troba-

da amb un Jesús que camina sempre al nostre costat i a qui no veiem, no reconeixem o ignorem.

Proposats separatament per a homes i dones, els recessos d'Emaús són molt testimonials i vius, apuntant cap a una dimensió emocional que massa sovint s'ha deixat de banda en l'Església.

Informació i inscripcions

Per a dones: del 25 al 27 de març, a la casa de Santa Maria de Lavern. Informació: Eugènia (690 192 63 59) o Laia (640 744 132). Per a homes: de l'1 al 3 d'abril, a la casa de Santa Maria de Lavern. Informació: Remigi (647 700 183) i Pepe (648 627 768).

Suport a la comunitat d'Ucraïna

En aquests moments crítics per la guerra, el nostre bisbe Romà va presidir l'eucaristia el diumenge dia 27 de febrer a la parròquia de Sant Joan de Vilatorrada per donar suport a la comunitat ucraïnesa que s'hi aplega habitualment, amb el P. Vladimir Kalabishka al capdavant.

Ajuda des de Càritas

Es poden fer donatius a través de Càritas Espanyola, que els transferirà a Càritas Ucraïna, la qual, sobre el terreny, administra els recursos segons les necessitats i possibilitats. Ho podeu fer aquí:

SANTANDER: EMERGÈNCIA UCRAÏNA ES8800496791712116009428
CAIXABANK: EMERGÈNCIA UCRAÏNA ES3121005731750200266218
BIZUM 00089

Notícies Breus

Augmenten en 40.000 les declaracions de la renda a favor de l'Església

8,5 milions de contribuents que confien en la labor de l'Església

El nombre de declaracions a favor de l'Església ha estat de 7.337.724. Tenint en compte les declaracions conjuntes, més de 8,5 milions de contribuents trien amb llibertat destinar a l'Església el 0,7% dels seus impostos. Això suposa que el percentatge de contribuents que assignen a l'Església és del 31,57%, mig punt per sota de l'any passat. El descens del percentatge de la X, que es manifesta de manera similar en les dues caselles de lliure assignació, té relació amb l'augment del nombre de cotitzadors ocasionats pels ERTOS, que reben els seus esborranys sense cap de les caselles marcades.

En relació a les quantitats, en la declaració del 2020 la quantitat destinada

pels contribuents a l'Església catòlica assoleix la quantitat de 295.498.495 euros i davalla en 5,58 milions respecte a l'any anterior. Aquest descens reflecteix la deterioració econòmica ocasionada per la pandèmia, que, a més de l'altíssim cost en vides humanes, va implicar un descens molt significatiu de l'activitat econòmica.

Cada contribuent que marca la X aporta de mitjana 34,76 € a l'Església, sense que per això pagui més ni li retornin menys. L'Església agraeix la dedicació de centenars de milers de persones en la missió de l'Església, la confiança dels qui marquen la X i, de manera especial, la de les 40.078 noves declaracions en favor de l'Església catòlica.

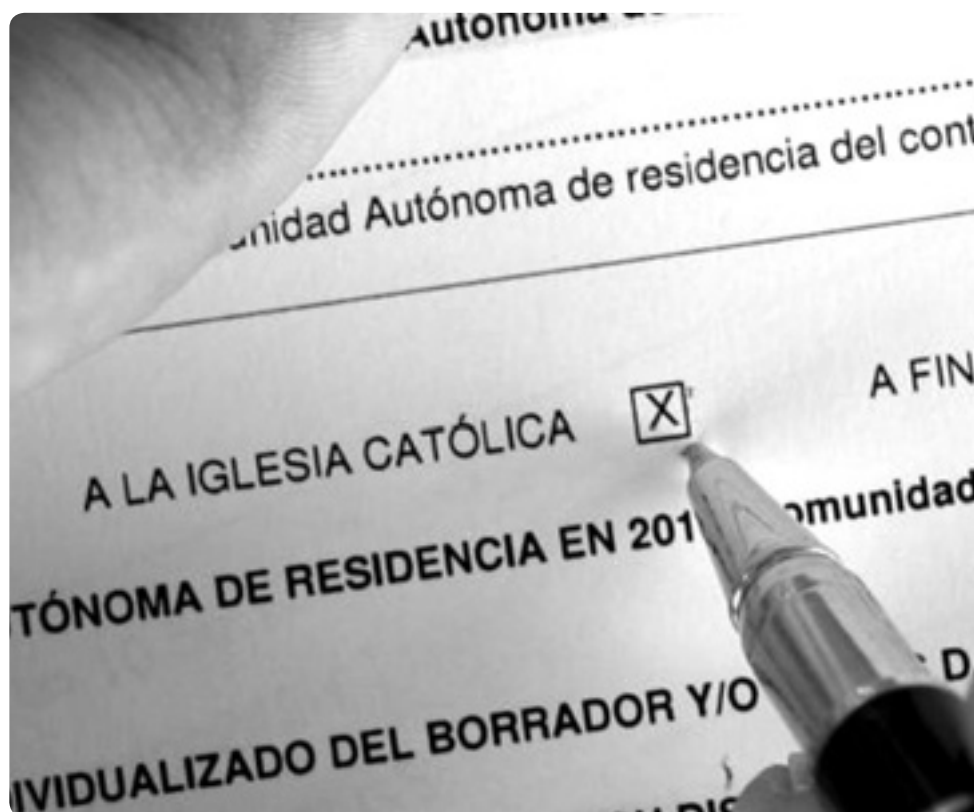
10 anys de Catalunya Sacra amb una quarantena d'activitats

Catalonia Sacra va presentar a Girona l'agenda cultural del 2022, amb una quarantena d'activitats per a donar a conèixer el patrimoni religiós. Enguany, Catalonia Sacra celebra el desè aniversari, i s'han programat deu visites especials, una per cada bisbat amb seu a Catalunya, a deu façanes o portalades per indicar que Catalonia Sacra és una bona via per a entrar a conèixer el patrimoni cultural de l'Església.

Trobada anual de la Renovació Carismàtica

Els dies 19 i 20 de març

Trobada anual. Dies 19 i 20 de març. Lloc: Marti Codolar, Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 15. Predicador: P. Edgar Martínez. Lema: «Esperem un cel nou i una terra nova» (2Pe 3-13). Acol·liment: dissabte a les 16:00h i diumenge a les 9:30h. Hi sou tots convidats! Informació: Joan (606265225, joan.codina.i.soley@gmail.com, Ricard 618293992, rmu@telefonica.net i www.renovacio.cat).

Un temps per a valorar més el sagrament de la reconciliació

Redacció

El secretari d'Estat va substituir el dimecres de cendra al Papa, afectat del genoll

(Prové de pàgina 1.)

En el segon punt el purpurat es refereix a la importància de no cansar-nos a continuar sembrant esperança. «No ens cansem d'extirpar el mal de la nostra vida. Durant la Quaresma, a través del dejuni i valorant més el sagrament de la reconciliació, podem entrenar-nos a lluitar contra tot el que ens fa mal a nosaltres mateixos i als altres», diu. A més,

recul l'exhortació a no cansar-nos de fer el bé en la caritat activa envers el proïsme.

El tercer punt del cardenal Montenegro és la invitació de Francesc a ser pacients i alhora a fer un pas, «com el savi agricultor esmentat en l'Escriptura». Afegeix que la Quaresma és, en certa manera, la imatge i el mirall de tota la vida del cristià, un entrenament, «un veritable gimnàs».

Un temps per a purificar-se de la hipocresia de les aparences

La Quaresma és un temps que el Senyor ens dona per a tornar a la vida, per a curar-nos interiorment i caminar cap a la Pasqua, cap al que roman, cap a la recompensa del Pare. És un camí de curació. No per a canviar-ho tot de la nit al dia, sinó per a viure cada dia amb un esperit nou, amb un estil diferent. Aquest és el propòsit de l'oració, la caritat i el dejuni. Purificats per la cendra quaresmal, purificats de la hipocresia de les aparences, recobrem tota la seva força i regenerem una relació viva amb Déu, amb els germans i amb nosaltres mateixos.

Especialment en aquest període de Quaresma, preguem mirant el Crucifix: deixem-nos envair per la commovedora tendresa de Déu i posem en les seves nafres les nostres ferides i les del món. No ens deixem portar per la pressa, estiguem en silenci davant d'ell. Redescobrim la fecunda essencialitat del diàleg íntim amb el Senyor. Perquè a Déu no li agraden les coses ostentoses, sinó que li agrada deixar-se trobar en el secret. És «el secret de l'amor», lluny de tota ostentació i de tons cridaners.

(De l'homilia papal el Dimecres de Cendra)

Les armes del cristià: la pregària (I)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La vida de tota persona és una lluita contínua. En cada etapa de la nostra existència tenim al davant reptes que hem d'afrontar. Són reptes, metes, dificultats de tota mena, tant personals, com de relació amb els altres, com els propis de la conjuntura social en què ens trobem. Això és normal en tota persona, evidentment també en els cristians. Ser cristià no significa tenir cap assegurança per la qual ens seran estalviades les proves. Els creients en Crist en passem com tothom, però sabem que no som sols per a afrontar-les: hi ha Algú que ens acompanya de ben a prop.

Prega qui té la certesa que hi ha Algú que escolta i estima.

Seguint la imatge de la vida com a lluita, podem afirmar que tenim unes armes per a afrontar-ne els embats. En el temps de Quaresma que estem recorrent es visualitzen tres armes concretes: la pregària, el dejuni i l'almoïna. Són pròpies, no solament del temps quaresmal, sinó de tota l'existència cristiana. Perquè no lluitem tan sols contra les realitats que venen de l'exterior, sinó que principalment hem de lluitar en el nostre cor, que és on ens juguem el més important: la nostra llibertat, viscuda en la veritat i l'amor.

En el missatge de la Quaresma per a aquest any, el sant pare Francesc ens diu: «No ens cansem de pregar. Jesús ens ha ensenyat que és necessari *pregar sempre sense defallir* (Lc 18,1). Necessitem pregar perquè necessitem Déu.» La pregària, més enllà de la mera repetició de paraules sense posar-hi el cor, és expressió d'una necessitat profunda de relació. Prega de veritat qui experimenta la seva incapacitat per a sortir-se'n, per a reeixir amb les seves soles forces. Sí, solament prega el qui sap de la seva

pobresa, de la seva feblesa. Prega qui té la certesa que hi ha Algú que escolta i estima.

Enmig d'una societat en la qual Déu no és present, on per a molts aquest no és res més que una idea present en el cap d'alguns, on Déu no és real; enmig d'aquesta societat, els cristians preguem i així donem testimoni de la necessitat que tenim de Déu. Enmig d'una mentalitat individualista, d'un tancament més i més gran en el jo i en el món que aquest es fabrica amb els mitjans actuals, hem de ser testimonis que per a poder trobar el sentit de la vida, per a poder viure en plenitud, necessitem els altres. També ho diu el Papa: «Ningú no se salva sol, perquè anem tots a la mateixa barca enmig de les tempestes de la història; però, sobretot, ningú no se salva sense Déu.»

